

Fikentreet og andre trær, tanker om krig og konflikter.

Forfatter: Dag Arneson<dag@nettmenigheten.no>

Det kan til tider se ut for at jo større tale og tankefrihet vi får jo farligere er det å ha egne tanker. Hva mener vi om konflikten i Midt-Østen, hva mener vi om omskjærelse og undertrykkelse av anderledes tenkende. Er det i det hele tatt lovlig å gi uttrykk for tanker som ikke er i tråd med den godtatte politiske agenda?

Er det i det heletatt mulig at noen kan ta opp en diskusjon om et emne slik at alle kan gå beriket videre eller er det nødvendig at alle mener det samme slik at alt går i stå?

Fikentreet og andre trær. Lukas 21, 28 – 31.

Tanker om Midt- Østen, om jødedom, islam, kristendom, krig, religion, makt og penger.

Selv om man da ikke er hverken teolog, profet, statsviter, eller har høyere utdanning eller IQ enn et lavt gjennomsnitt av befolkningen bør en vel ha lov til å ha både meninger og kunne stille spørsmål om ting i tiden. Har man rett i sine tanker er det jo greit og har en ikke rett må det også være lov etter min mening.

Nede på østsiden av Middelhavet ligger et område på størrelse av et middels stort fylke i Norge, dette området kalles nå Israel og er en stat som i moderne tid ble gjenopprettet av FN omkring 1948 og som siden har vært nesten konstant i krig med sine naboer. Majoriteten av nabostater har aldri anerkjent staten som egen nasjon og sier rett ut at de ikke vil gi seg før nasjonen der er radert bort. Området er stort sett fritt for natur - rikdommer og var ved opprettelsen veldig lite bebodd og uten særlig vegetasjon. Jeg har selv vært der en tur og sett store deler av det og vil nok si at mitt inntrykk rent menneskelig var at dette området kunne ikke ha vært mye å sloss for på den tiden.

I dag er det bygget opp, dyrket opp og av den grunn blitt mer verdifullt, men det er ikke det som pekes på ved konfliktene. Bakgrunnen for kriger og konflikter der nede sies å være religiøs og det vises til at Jerusalem, som er hovedstaden der, er en hellig by for tre av de store verdensreligioner.

Hva mener så jeg og hva mener jeg ikke og har jeg som er kristen i det hele tatt rett til å mene av 4 noe som helst?

Tilbake til skriftstedet i Lukas 21, dette står i forbindelse med beretninger eller profetier som skal peke på endetiden og etter det jeg forstår er fikentreet et alment godtatt symbol for staten Israel og dette bibelverset og et lignende i Matteus 24 tolkes som et bilde på at nasjonen skulle gjenoppstå etter å ha vært «død» i nærmest 2000 år. Nå vil jeg jo understreke at jeg tror at staten Israels gjenopprettelse er Guds egen plan og slik sett et under i seg selv. At den enda består etter gjentatte kriger er også et under og etter min mening hadde dette vært totalt umulig om ikke « all jordens Herre» hadde stått bak det hele. Etter det jeg vet beseiret 2 millioner israelitter en angrepsstyrke fra nabostater med 200 millioner innbyggere selv om disse nabostater ble utstyrt med moderne våpen av Storbritania.

La oss se på uttrykket «andre trær», bruker vi dette på samme måte som fikentreet må dette bety at også andre stater skulle bli opprettet, eller gjenopprettet, omtrent på samme tid. Når jeg ser på utviklingen i verden i dag ser det ut for meg som om opprettelsen av staten Israel var startskuddet for frigjøring av mange andre nasjonalstater og som om dette fremdelses foregår. Dette er etter min mening et sterkere tegn på endetiden en noe annet! Vi ser alle koloniområdene som nå er nasjonalisert, vi ser jernteppets fall og Sovjetunionens oppløsning, og vi ser de stadige stammekonflikter og forsøk på etnisk rensning i Afrika. Her i nord har vi det samme i en del tidligere kommuniststater der det ikke ser ut til å være nok å bli fri russernes herredømme, men statene stykkes videre opp ut fra etnisk tilhørighet og religion. Vi har sett at noen få steder har dette gått uten kriger, vi har Sovjetsamveldet, Sør-Afrika, India og noen mindre eksempel på dette, men vi har mange eksempel på det motsatte. Vi kan se at striden i Irland fremdeles pågår, vi har baskerne i Spania og de grusomme stammekonfliktene i Afrika, vi har urolighetene i Russland – Tsjetsjenia og en hel del innbyrdes uroligheter mellom grupperinger mange steder. Det ser ut for meg som at skriftordene i Matteus evangeliets 24 kapittel om krig der land står mot land og «folk står mot folk» er en levende virkelighet i dag.

I alle slike konflikter skjer det en polarisering, folk som før var naboer og venner i et område blir bitre fiender og dreper hverandre og hverandres barn. Det drives propaganda fra lederes side som i beste fall kan kalles å ha slagside og hat avler hat. Jeg kan forstå, selv om jeg er militærneker selv, at folk som berøres av slike kriger drives til å velge side. Når det er gjort heltegjøres egne rekker mens motstanderne blir djevler. Dette fører igjen til at hensikten helligjør middelet og grensene for godtatt oppførsel tøyes og tøyes slik at til sist blir det meste tillatt bare det kan unnskyldes med at det fremmer egen sak. Dette har skjedd til alle tider og på alle sider og grunnen til at det i historiebøkene ser ut til å være bare helter på den ene siden og bare djevler på den andre er nok i stor grad fordi det er seierherrene som skriver historien. Det har aldri vært en krig der ikke sivilbefolkningen har blitt den lidende part og det har aldri vært noe krig som i alle deler har vært rettferdig sett fra alle sider! For at noen skal få medalje må andre lide og jeg vil nok tro at den egentlige årsak til de fleste kriger er ønske om makt og rikdom fra ledere. Lederne sier det er religion, nasjonalisme, eller andre mer «spiselige» motiver som er årsakene, men jeg tviler litt på det iblandt. Krig er grusomt, det er ondt, det er urettferdig fordi det er de små som må lide mens de store spiser snitter og det er alltid noen som tjener på at andre ødelegges fysisk og psykisk!

Som sagt kan jeg forstå den polarisering som foregår innenfor et konfliktområde, her blir det ensidig informasjon fra ledelsene og all annen informasjon utestenges. Det blir erfaringer av egne tap og lidelser og stort sett er det bare motstandernes grusomheter som markedsføres mens egne styrkers grusomheter skjules. Det jeg har vanskeligheter med å forstå er den polarisering som foregår i verden når spørsmålet om krigene i Midt-Østen tas fram. Skal jeg som nordmann tvinges

---

Hva mener så jeg og hva mener jeg ikke og har jeg som er kristen i det hele tatt rett til å mene noe som helst?

til å ta stilling for eller imot de krigførende partene Israel og Palestina? Kan det kreves av meg at jeg skal glorifisere den ene parten der og demonisere den andre og hvem skulle i tilfelle ha rett til å kreve det? Krig er noe dritt, det er urettferdig, det går alltid ut over de svakeste i samfunet, det skaper fattigdom, nød, hat, sorg og alt annet negativt og kom ikke her og fortell meg at den ene eller andre siden er engler mens den andre er djevler. Ingen har rett til å kreve at jeg skal mene noe slikt og jeg er drittlei av at jeg som tror at Israel som stat er et endetidstegn skal tillegges meninger jeg aldri har hatt! Er jeg for eller imot Russland, eller hva skal jeg mene om tutuer eller hutuer i Afrika, er jeg for at katolikker kan drepe protestanter eller motsatt i Irland, kan jeg få mene at omskjæring av jentunger er inhumant uten å bli klassifisert som rassist og at en religion som tillater dette er bare dritt uten å bli klassifisert som ukjærlig og usosial. Slik framferd mot de svakeste tar jeg meg rett til å fordømme fordi jeg er et menneske og jeg fordømmer også de rettninger innen kristenheten som la et så sterkt syndsbegrep over alt som hadde med seksualitet å gjøre at psykisk omskjærelse ble resultatet. Jeg mener at et menneske har rett til å mene hva det vil, ha den legning det vil, den tro og religion de vil, rett til ikke å spise hva de selv mener gjør dem urene, rett til å ikke spille fele eller ikke å gå på teater, to mennesker har rett til å flytte sammen uten å spørre presten om det osv, men de har ingen rett til å kreve at andre skal mene det samme som dem eller tvinge andre til å underkaste seg deres syn. Som menneske og som troende har jeg mitt syn og mine meninger ut fra den jeg er, ut fra mine tanker og erfaringer fra livet og fra min omgang med Bibel og forkynnelse. Jeg tar konsekvensene av det, jeg markedsfører fritt min opplevelse av frelsen, men krever ikke at andre skal føye seg under min mening.

Nå er det jo blitt så moderne å føre rettsaker mot mennesker som har deltatt i kriger fordi de ikke har oppført seg sivilisert nok. Hvilke kriger har vært sivilisert nok? Verdenskrigen, Koreakrigen, Vietnamkrigen, russernes siste inntog i Sjeckoslovakia, finnekriegen, opiumskriegen, revolusjonen i Russland, i Frankrike, i Kina, hvordan har engelskmenn oppført seg i sine kolonier eller franskmennene i Indokina? Er det noen som tror at mennesker som får makt er engler eller at mennesker som vil ha stor makt er det? Hva med urbefolkningene i Amerika eller Australia, hva med samer, sigøynere, tatere, hva med slaveriet som nå er stort sett over i Amerika og Nord-Europa men florerer i mange andre regioner? I mange henseende kan verden være et møkkasted og denne møkka kommer tytende fram i alle kriger og alle konflikter og på alle sider av dem! Jeg mener nok at ledere av urett og grusomheter skal stilles til ansvar, men jeg tror vi skal være forsiktige med den vanlige soldat. Kanskje sier Mesteren en gang til nasjonene også:» Den som er uten skyld, kast den første sten!«

Slik er det selvsagt også i Midt- Østen – konflikten, folket må lide fordi storkarene vil ha makt og vil samle seg verdier til sine kontoer i Sveits. Dette er verden slik den er over alt, mennesker er mennesker om de har turban eller lusekofte! Og selv om jeg altså mener at Israel som stat er et resultat av Guds inngripen i historien og at mange andre nye nasjonalstater er det samme betyr dette ikke at jeg tror noen av disse statene idag er gudestyrt. Denne delen av profetiene vil oppfylles senere og det vi ser i dag er nok bare brikkene som blir satt på plass på sjakkbrettet der spillet om dette verdensbildets avslutning skal spilles av Mesteren.

I vår moderne tid er parolen etterhvert blitt at det skal være frihet på alle områder, det er i og for seg greit. Kardemommeloven har vel egentlig truffet spikeren på hodet i henhold til de fleste sider av livet og den sier vel noe slikt som: «Du kan gjøre hva du vil, bare du er grei og snill.» Vi skal ha trosfrihet, talefrihet og stort sett frihet til å leve etter eget ønske når det gjelder sammliv, moral og etikk og det er mange gode sider ved dette så lenge det ikke går ut over andre mennesker. Men

---

Hva mener så jeg og hva mener jeg ikke og har jeg som er kristen i det hele tatt rett til å mene noe som helst?

det jeg synes er litt underlig er at det ser ut til å bli oppfattet av mange som at denne friheten bare skal være tillatt for de som er enige med dem. Parolen blir mer som; «Alle er vi like, men det er noen som er likere enn de andre!» eller « Alle har rett til å mene hva de vil bare de er enige med oss!». Dette minner meg om den tiden da det var «in» i enkelte kristne kretser å si: «Vi skal elske alle untatt Dag og gjengen hans, for de elsker ikke alle! »

Nå ser jeg i media at noen norske biskoper kommer med innspill om at Norge bør boikotte Israel, det har de rett til som mennesker og som borgere av vårt land, men har de rett til det som ledere i kirken ut fra sin stilling der? Burde vi ikke da som troende enten boikotte alle land som er i krig eller ikke boikotte noen av dem? Sier ikke skriften noe om at de som er innen skal vi dømme og at de utenfor skal Gud dømme? Jeg lurer litt på om Luthers lære om de to regiment fremdeles er luthersk og jeg lurer på hvorfor jeg som troende skal presses til å ta stilling til hvilke parter som er engler og hvilke som er demoner når to ikkekristne parter ligger i krig med hverandre. Palestinere er så vidt jeg vet muslimer i hovedsak og de støttes av de andre muslimske grupperinger og det å kalle Israel for et troende folk er milelangt fra enhver virkelighet. Nå finnes det Kristus -troende både i Palestina og i Israel, men underlig nok er det slik at det folket som kalles «Bokens folk» ut fra det at de er omtalt så mye i Bibelen er et av de folk i verden som er minst interessert i sine egne religiøse skrifter. Etter det jeg kan lese i skriften er vi nå inne i en tid der ingen nasjoner har noen forrett i sitt gudsforhold enn andre og jeg undrer meg veldig over at det kan se ut som om Herren i dag anses som mer tilstedeværende i Israel, sterkere i Kina og at Den hellige Ånd skal behersker amerikansk bedre enn norsk.

Nå står det faktisk i min Bibel at så høyt har Gud elsket verden at han ga sin sønn. Videre står det at han ga oss (verden) alle ting med ham, at han i Kristus forlikte verden med seg selv at alle de som tok imot ham fikk rett til å bli Guds barn og at Herren vil ingen synders død, men ønsker at alle skal omvende seg og komme til sannhets erkjennelse. Her er ingen skille mellom nasjoner, raser og kjønn, alder, utdannelse, stilling og inntekt , men et verdensomspennende tilbud til alle og til all tid. Det skilles heller ikke mellom hva som er synd eller ikke synd, urett og ikke urett ut fra rasemessige eller nasjonale kriterier. Det som er synd for en israeler, en amerikaner eller nordmann er på lik linje synd for en araber, det som er synd for en kristen er og synd for en muslim eller et medlem av Humanetisk forbund. Gud er universal, synden er universal og frelkestilbudet er universalt. Jeg kan ikke si jeg har rett til å banke kona fordi jeg er kristen og mannen er kvinnens hode, men jeg kan heller ikke si at jeg har rett til å banke kona fordi jeg ikke er kristen, heller ikke fordi jeg er buddist, hindu eller muslim, urett er urett og synd er synd!

En indisk guru stilte for noe år siden i Danmark ut sin avføring i en glassmoter utenfor det luksushotellet han bodde på og hans tilhengere tilba den – det kommer jeg aldri til å gjøre! Brødet metter samme hvem som bakte det og møkk er møkk samme hvem den kommer fra!

Dette var altså noen tanker om Midt -Østen, om trær, om krig, om religion, om møkk og om det å være et menneske å ha retten til å mene det en mener uten å ha rett til å kreve at alle andre er enige.

Hva mener så jeg og hva mener jeg ikke og har jeg som er kristen i det hele tatt rett til å mene noe som helst?